

שלא ימשכנו ויצא בו'. והני תנאי דפרק המקבל (ב"מ דף קא: וס) דקצרי דגזול הכנעני מותר מוקמי לה להאי קרא לדרשה אחרימי:

יבול יגלום ע"יו. פי' בקונטרס יכול יניח (י) הכנעני לכפול ולהוסיף על הלוואתו לתצוה מה

שלא נתן ומינה ל"רי דאמאי אכסרין קרא להכי דאטו יפסיד ויניח את הכנעני להטעות את עצמו ונראה ל"רי דה"פ יכול יגלום עליו שיטעה את הכנעני ויתן לו פחות ממה שנתן לו ת"ל ומשז עם קונוה וכן פי' צערון צערך גלם אע"ג דטעות כנעני הית' מותר אסור להטעותו במקום שהכנעני יודע שגזול ועושה עלמנו כלל ידע:

הבי קאמינא אי דכותי ינהו. נראה ל"רי שכן היה דעתו ממחילה כמו שהשיב להכותי ולא כמו שהיה הכותי סובר דל"כ היה סובר דגול הכותי מותר דל"ן חילוק בין גניבה לגזילה דנגניבה איכא (ט) חילול השם כשידע לצסוף וכל הך שמעמא לא אייתי אלל הנהו דאסרי גול כנעני ולא מיייתי תנאי דהמקבל (ס) דש"ס: **היבי** מייאשי.

היה להם לתצוה גדון את כל אלס העוצרים עליהם אלל ודאי לכן מתייאשים לפי שגדון אינן משלמין להם כלום משום דדינא דמלכותא דינא ובקונטרס פי' היכי מייאשי כלומר מי הוי יאוש והא יאוש כדי הוא ולא קני דל"ן כלל שינוי רשות שהיה ע"ן מומחים גשנות רבנים ושינוי מעשה נמי ליכא דהשתא נמי הוי גוזי דדיקלי מיקרו כדאמר לעיל בהגזול קמא (דף קא: וס): ולא

בד א מ"י פ"ו מהל' גניבה הל' ח סגם לאיין קצי: **ב**ה ב טו"ע ח"מ ס' שנת פט"ו צ' בה"מ: **ב**ו א מ"י פ"ב מהל' מירכות הל' י: **ב**ו ד ה מ"י פ"ה מהל' גולה וארצה הלכה ג סגם שז"ל ע"י טו"ע ח"מ ס' רסו טע"ז א: **ב**ו ז א מ"י ש"ס הלכה ד ה סגם ש"ס טו"ע ח"מ ס' קמא שנת טו"ע ש"ס פ"ב צ' בה"מ: **ב**ו ח ט"ו מ"י פ"ה ש"ס הלכה ד והל' טו והל' ט סגם שז"ל ע"י טו"ע ח"מ ס' טו"ע ח"מ ס' שטט טע"ז צ': **ב**ו ט מ"י ש"ס הלכה יז טו"ע ש"ס סע"ז ז: **ב**א ל טור ח"מ ס' ס' ג' מ"י ש"ס ופ"ח מהל' חובל ומיזק הלכה ו סגם ש"ס טו"ע ח"מ ס' וס' קמא טע"ז צ' וימינן שפח טע"ז ו': **ג** ג' מ"י ש"ס וטו' בהגהות מיימוני ש"ס סגם ש"ס טו"ע ח"מ ס' קמא טע"ז צ' (בה"מ): **ג** ד' מ"י פ"ו מהל' ט"ח ס' הלכות קטנות הלכה ד ס' ט סגם שז"ל ע"י טו"ע ח"מ ס' כה ס' פ"ג ג וטו"ע י"ד ס' של סע"ז מנ:

הגהות הגר"א
[א] גמרא (ו)ל תבשו מיינה) ת"מ:

מוסף רש"י
שנאמר לגר. פרשה אחרת היא הסמוכה לנמכר כד וי' משגי' ד' גר ומשכ' עמ' ונ' (דקדוקי) ו' ורש"י דנבייחא נתמכר ערקין (ג): **ג**ל ורש"י מנה קשה אפקה של שביעית, א"ס טשא ומזון צפירות שביעית סוף מוכר מנטלתי כ' עד לא כלל ליה עד שמוכר עלמנו שנאמר וימכר לו אלל לגר (ב"מ ש"א). **ז**ה הנמכר לעבודת כוכבים. שיהיה שיהיה משתה לעדות כוכבים לנכסו עלים ולשלוש מיט (נעטרין) ובענין ב"ב ש"א). **ז**עבד עברי גופו קניו. עד שיגיעו ימי חיפוטו (דקדוקי טו). **ז**ומצאתה שיהיה קרייה מילא. דאתאי לידיה משמע. ואפילו הכי אחיך ולא עובד כוכבים, למתן אשכנז כנעני מומתת ולא מיתא כי תאמטו אשכנז כנעני ולמרות אחריה לתמעט אלל אי נקטת חייב לאלהיה (ב"מ כו. ובענין ש"ב א).

הגהות הגר"א
[א] גמרא (ו)ל תבשו מיינה) ת"מ:

דפרזלא בד' זווי ואבלע ליה חד זווי רב כהנא זבן מכותי מאה ועשרים חביתא כמאה ואבלע ליה חד זווי אמר ליה יחזי דעלך קא סמיכנא רבינא זבן דיקלא הוא וכותי לצלחא א"ל לשמעיה קדם ואייתי מעיקרו דכותי מניינא ידע רב אשי הוה קאזיל באורחא הוא שיבשא דגופנא בפרדיסא ותלי בה קיטופי דעינבי אמר ליה לשמעיה * זיל חזי אי דכותי ינינהו אייתי אי דישראל ינינהו לא אייתי לי שמעיה הוה כותי דהוה יתיב בפרדיסא אמר ליה דכותי שרי א"ל כותי שקיל דמי ישראל לא שקיל דמי גופא אמר שמואל * דינא דמלכותא דינא אמר רבא דדע * דקמלי דיקלי וגשרי גישרי ועברינן עליהו א"ל אבי ודלמא משום דאייואש להו מינייהו מריהו אמר ליה אי לא דינא דמלכותא דינא היכי מייאשי והא לא קא עבדי כדאמר מלכא מלכא אמר זילו וקמלו מכל באגני ואינהו אזלו וקמלו מחד באגא * שלוחא דמלכא כמלכא ולא טרח ואינהו אפסיד אנפשיהו דאיבעי להו דאינקוט מכוליה באגני ומשקל דמי אמר רבא * מאן דמשתכח בבי דרי פדע מנתא דמלכא וה"מ שותפא * אבל אריסא אריסותיה הוא דקא מפיק ואמר רבא * שר מתא אבר מתא מיעבט יו"מ * דברלא ארעא וכרנא דהאי שתא אבל שתא דחליף הואיל ואפייס מלכא חליף ואמר רבא * הני דייורי דרי בתוך התחום אסור ליקח מהן מאי טעמא משום דמערבא חיותא דמתא בהדייהו חוץ לתחום מותר ליקח מהם אמר רבינא אם היו בעלים מרדפים אחריהם אפילו חוץ לתחום אסור מכריז רבא ואיתימא רב הונא דמלקין לעילא ודנחתין לתתא * האי בר ישראל ידע סהדותא לכותי (א) ולא תבעו מיניה ואול ואסחיד ליה בדיני דכותי על ישראל חבריה משמתנין ליה מאי טעמא דאינהו מפיקי ממונא אפומא

רבינו הגנאל

מניין לגזל גוי שאסור שנאמר אחרי נמכר ואוליה הדיה לו, שלא ימשכנו ויצא. פי' לא ימשך עבד עבדו מבוטו של גוי בכח. יכול יגלום עליו, לתמוך לומר והחשב עם קונוה.

ידיקת עם קונוה. פירוש, יכול יגלום החשבון ויטעהו, לתמוך לומר והחשב. אמר רב בכי בר גולא אמר ר' שמעון חסידא גול גוי אסור, אבידתו מותרת. וגזלו אסור כדרכ הונא אמר רב דאמר רב הונא אמר רב מנין לגזל גוי שהוא אסור שנאמר ואכלת את כל העמים שה' אלהיך נתן לך, בזמן שמסורין בידך ולא בזמן שאין מסורין בידך. אבידתו מותרת כי הא דאמר רב גוריא אמר רב מנין לאבידת גוי שהיא מותרת שנאמר וכן תעשה לכל אבידת אחיך, ולא אבידת גוי. תניא ר' פנחס בן יאיר אומר במקום שיש חילול ה' אין אבידתו אסורה. פ"ח זצ"ל מסקנא דשמעתין גזל הגוי בזמן הזה אסור. שמואל זבן לקנא דדהבא במר דפיוא מההוא גוי, ואבלע ליה זוזא וכו'. פ"ח זצ"ל ואבלע ליה זוזא נתן לו זוזא יתירה, כדי שיאמר הגוי בדעתו הטעיהו הקונה בכסף, וימהר לילך ולא ידיקת מה מוכר. שמואל זבן לקנא דדהבא בכלל דפליא. פירוש ספל של זהב מכלל של נחשת מוצהב ואבלע ליה חד זוזא ונתן לו ה' בדי' להתרותו כמו שטעה וימהר הגוי לילך. וכן פירוש רבינו הגנאל ז"ל, וז"ל, שמואל קנה ספל של זהב מגוי בחוקת שהיא פליא. פי' נחשת מוחה ב' זוזי ואבלע ליה זוזא, נתן לו זוזא יתירה כדי שיאמר הגוי בדעתו הטעיהו הקונה בכסף וימהר לילך ולא ידיקת מה מוכר. ע"כ. רבינא זבן דיקלא [זוזא וכוותין] לשלוחו. ס"א ללוחו. פי' זבן דקל הוא וגוי ביהוד לקצנו חתיכות ולחלקן. אי' לשמעיה אחי' לי מעיקר של דקל מאצל הערשים ששם עבדו, דגוי מנינא ידע ובמנינא קא מפיס. הרי פירש רבא איסור גזל הגוי אסור. ובפ"ח זצ"ל כתב, ממעשה דרבינא ורב אשי שטותא דגוי שרי. ואמר רבא בר מתא אבר מתא מיעביט והני מילי כבורלא ובכרגא דשתא דא אבל חליפא לה שתא כיון דמפיס מלכא לא. ופ"ח זצ"ל ראוון ושמעון כמדינה אחת וברח ראוון, ושמעון מהמשכן של על ראוון ופרע מנת המלך וחזרו הוא ופרע מראוון. ירושלמי לקמן בפרקין ובפ' שני דיני גזירות. ר' יהושע בן לוי אמר אין אדם נתפס על חבירו וחיוב ליתן לו אלא בארנון ובגולגולתא. רב אמר דן יכיל למימר ליה את שרי בשיתן מינא. פירוש, אין אדם נתפס על חבירו וחיוב ליתן לו, כלומר שאם

שלא ימשכנו ויצא בו'. אלל בגאולה: יגלום. יכול יניח את הכנעני לכפול ולהוסיף ולתצוה מה שלא נתן: גר ולא לך אלל לגר. צדוקין קשה אפקה של שביעית א"ס שנושא ונותן צפירות שביעית סוף מוכר את עצמו שנאמר (י) ונמכר לך לא לך אלל לכנעני כו' ולע"ז עממה לנחטוב עלים ולשאזר מים ואכולהו קאי גאולה תהיה לו אלמלא גזל כנעני אסור: **בהפקעת הלוואה**. שאין גזל ממש שרי א כי ליכא חילול השם ולהצריח המכס הוי כהפקעת הלוואה: **הפקעת הלוואה הוא**. שהלווה על עצדוהו ואפי' הכי אמר ר' עקיבא לא יכא על כרחו: **גופו קניו**. כל שש שמי ונמלא שזלו ממש: **טעוה**. היה חייב לו לישראל וטעה בחשבון (ט) ליתא חילול השם: **לקנא דדהבא כמר דפרזלא**. מורק של זהב צחוקת של נחשת: **ואינלע** ליה זוזא. ועוד טעוה אחרת שעיכז זוז מדמיו והטעהו בחשבון שלקח ג' צמקוס ד' ואמר. רב כהנא לכותי חזי דעלך סמיכנא אינו מונה אותם כדי להוליא עלמנו מן החשד. ל"א כותי א"ל רב כהנא חזי דעלך סמיכנא זו שמעתי: **לנחא**. לבקע: **מעיקרו**. פסקית של כד העיקר קח לזכרי שהן עצים: **דכופי** מניינא ידע. מניין הפסקים מנה אכל לא נתן עיניו כמה דקיס יש וכמה גסיס יש: **שיבשא**. וזמורות: **קטופי**. אשכולות: **היכי מיאשי**. כלומר מי הוי יאוש הא יאוש כדי הוי (ט) ואין כאן שנוי רשות מצדכ"ר הן ושינוי מעשה נמי ליכא דהשתא נמי גופא דדיקלא כדקאמר מלכא. ואשתכח דללו דינא דמלכותא הוא ואמאי עברינן עלייהו: **ולא טרח**. אין עליו לטרוח וליקח מזה אחד ומזה אחד: **באגא**. בקשה: **דמשכח בני דרי**. היו ארבעה שותפין בגורן והציאו שלשן חלקן ציבתן והרביעי' נמלא בגורן: **פרע מנתא דמלכא**. צבילי כולם ולכשיבאו מציינו אין יכולין לומר שלך היה ולא שלנו ואם גבאי זה ישראל הוא שקנה מן המלך את המס אין כאן משום גזל דדינא דמלכותא דינא ואם כותי הוא מותר לקנות ממנו: **אריסותיה מפיק**. אין לו חלק בגופו של קרקע ואין עליו לפרוע חלק צבל הבית ולענין זבנוי לא מוצנינן מיניה דגזול הוא מה שנטלו מן הארץ: **זי מסא אבר מסא מיעבט**. רשות זיד ישראל גבאי המלך למשכן בן העיר על מס בן עיר חצירו דדינא דמלכותא דינא: **והני מילי דבורלא**. (ט) אכרול ארעא (א) והוא הגבאי חליף. (א) וכו' פרע מלך כל קצנה שקיבל עליו שנה שעברה ומעתה המס שלו ולו אין כח למשכן את זה על חצירו: **דייורי דרי**. ככר' שיש להם צהמות ומזבזין מהן שדות בשכר: **אסור ליקח מהן**. צהמה שמה נמחצרה עם צהמותיהם של ישראל ושל בני ישראל הוא: **אפומא**

שלא ימשכנו ויצא יכול יגלום עליו ת"ל יחשב עם קונוה * ידיקת עם קונוה אמר רב יוסף לא קשיא הא בכנעני הא בגר תושב אמר ליה אביי והא תרוייהו גבי הדדי כתיבי (ב) לא לך אלא לגר שנאמר * לגר ולא לגר צדק אלא לגר תושב שנאמר לגר תושב * משפחת גר זה העובד כוכבים כשהוא אומר או לעקר זה הנמכר לעבודת כוכבים אלא אמר רבא לא קשיא כאן בגזילו וכאן בהפקעת הלוואה * א"ל אביי עבד עברי הפקעת הלוואתו הוא רבא למעמיה * דאמר רבא * עבד עברי גופו קניו אמר רב ביבי בר גידל אמר ר"ש חסידא * גזל כנעני אסור ואבידתו מותרת * גזילו אסור דאמר רב הונא מנין לגזל הכנעני שהוא אסור שנאמר * ואכלת את כל העמים אשר ה' אלהיך נתן לך בזמן שהן מסורים בידך ולא בזמן שאינם מסורין בידך אבידתו מותרת דאמר רב חמא בר גור' אמר רב מנין לאבידת הכנעני שהיא מותרת שנאמר * לכל אבידת אחיך לא אחיך * אתה מחזיר ואי אתה מחזיר * לכנעני ואימא הני מילי היכא דלא אתי לידיה דלא מחייב לאהדורי בתרה אבל היכא דאתי לידיה אימא ליהדרה * אמר רבינא * ומצאתה דאתאי לידיה משמע: תניא ר' פנחס בן יאיר אומר * במקום שיש חילול השם אפי' אבידתו אסור * אמר שמואל טעותו * מותרת כי הא דשמואל זבן מכותי * לקנא דדהבא במר

דפרזלא בד' זווי ואבלע ליה חד זווי רב כהנא זבן מכותי מאה ועשרים חביתא כמאה ואבלע ליה חד זווי אמר ליה יחזי דעלך קא סמיכנא רבינא זבן דיקלא הוא וכותי לצלחא א"ל לשמעיה קדם ואייתי מעיקרו דכותי מניינא ידע רב אשי הוה קאזיל באורחא הוא שיבשא דגופנא בפרדיסא ותלי בה קיטופי דעינבי אמר ליה לשמעיה * זיל חזי אי דכותי ינינהו אייתי אי דישראל ינינהו לא אייתי לי שמעיה הוה כותי דהוה יתיב בפרדיסא אמר ליה דכותי שרי א"ל כותי שקיל דמי ישראל לא שקיל דמי גופא אמר שמואל * דינא דמלכותא דינא אמר רבא דדע * דקמלי דיקלי וגשרי גישרי ועברינן עליהו א"ל אבי ודלמא משום דאייואש להו מינייהו מריהו אמר ליה אי לא דינא דמלכותא דינא היכי מייאשי והא לא קא עבדי כדאמר מלכא מלכא אמר זילו וקמלו מכל באגני ואינהו אזלו וקמלו מחד באגא * שלוחא דמלכא כמלכא ולא טרח ואינהו אפסיד אנפשיהו דאיבעי להו דאינקוט מכוליה באגני ומשקל דמי אמר רבא * מאן דמשתכח בבי דרי פדע מנתא דמלכא וה"מ שותפא * אבל אריסא אריסותיה הוא דקא מפיק ואמר רבא * שר מתא אבר מתא מיעבט יו"מ * דברלא ארעא וכרנא דהאי שתא אבל שתא דחליף הואיל ואפייס מלכא חליף ואמר רבא * הני דייורי דרי בתוך התחום אסור ליקח מהן מאי טעמא משום דמערבא חיותא דמתא בהדייהו חוץ לתחום מותר ליקח מהם אמר רבינא אם היו בעלים מרדפים אחריהם אפילו חוץ לתחום אסור מכריז רבא ואיתימא רב הונא דמלקין לעילא ודנחתין לתתא * האי בר ישראל ידע סהדותא לכותי (א) ולא תבעו מיניה ואול ואסחיד ליה בדיני דכותי על ישראל חבריה משמתנין ליה מאי טעמא דאינהו מפיקי ממונא אפומא

מס קרקע שאכל פירות: **ורגא**. כסף גולגולת דשתא דא: **אכל שסא דחליף חליף**. (א) והוא הגבאי חליף. **ככר' פרע מלך** כל קצנה שקיבל עליו שנה שעברה ומעתה המס שלו ולו אין כח למשכן את זה על חצירו: **דייורי דרי**. ככר' שיש להם צהמות ומזבזין מהן שדות בשכר: **אסור ליקח מהן**. צהמה שמה נמחצרה עם צהמותיהם של ישראל ושל בני ישראל הוא: **אפומא**

המלוה ותפס את שמעון בן עירו ומשכנו בעבור ראוון, והלך שמעון ונתפשו עם זה המלוה ונתן לו כסף או משכון, אין הראובן חייב לשמעון כלום כי המלוה הוא שלא כחין תפס את שמעון, אלא בארנון ובגולגולת, פירוש אלא אם תפסו גבאי המלך את שמעון בעבור ראוון בן עירו שהיה חייב אותו ראוון ארנון או גולגולת, פירוש מס קרקע שאכל פירותיה או כסף גולגולת. ורב אמר אפילו היה חייב ראוון שאר חוב ותפס המלוה את שמעון בעבורו, יכול לומר, שמעון, את שרי עביטין מינא, וחיוב ראוון לפרוע לשמעון כמה שתפשו עם המלוה. ומסיים עלה דרב פרוק שני דיני גזירות, חיליה דרב מן היא, הגזול את השרה ונטלוה מסיקין אם מחמת הגזולן חייב להעמיד לו שדה אחר ולא שמע דמר ר' יוחנן קנס קנטו בגזול. ולקמן בירושלמי היא אמר ר' יוחנן והלא אמרו קרקע אינה נגזלת ולמה אמרו חייב להעמיד לו שדה אחר, קנס קנטוה. הילכך ר' יהושע בן לוי ר' יוחנן תרוייהו פליגי אדרב, הילכך ליתא לדרב וקיימא לן כ' יהושע בן לוי. הילכך רב ראוון חייב למלוה, גוי או ישראל, והלך אותו המלוה ותפס את שמעון בן עירו של ראוון, ונתפשו עמו שמעון ונתן לו כסף או משכון, אין הראובן חייב לשמעון כלום. אבל אם תפשו בעבור ארנון וגולגולת שהיה ראוון חייב לגבאי המלך ופרע שמעון בעבורו, חייב ראוון לפרוע לשמעון. וזה לשון רבנו הגנאל ז"ל, אבל אם עברה השה נתפסים המושל והנותן לא, כלומר אינו ממשכן יחד על חבירו. ע"כ. אמר רב בר מתא מיעבט והני מילי כבורלא ובכרגא. פירוש כורלא יבול הארץ כלומר מס הארץ. ואמר רבא הני מילי דייורי בתוך התחום אסור ליקח מהם משום דעריבה חיות' דמתא בהדייהו. חוץ לתחום מותר ליקח מהם. אמר רבינא אם היו בעלים מרדפין אחריהם אפי' חוץ לתחום נמי אסור ליקח מהן. ור"ח זצ"ל פירש, מירדי דייורי, וצאן שנכנסין לידר בתוך התחום אסור לקנות מבעלים הירי מכול, מאי טעמא מיערבא בהמות של מדינה כדיר וכגון גז הוא זה הכול. אבל מחוץ לתחום זה הירי מותר, ומתיאשים הבעלים. ואם היו בעלים מרדפין אחריהם לקבץ זבלים, אפילו חוץ לתחום אסור.

(א) קדושין כ' ב"מ ע"א. [ערבין ל"ג: ט] ונימות מ"ו. א לפי שהגוי הכנעניס מנהג הפקר בקניי אחרים. לכן מדדו להם נתימם הדנוס כדמייס (ו)י' לעיל דף ל"ח ע"א מה שמונא שם בשטרה מנוסס ומשפטין דקיקוס כדכריס שזין אלס לחיכו, (י) שניהוס הפקר בקניי אחרים (ט) וצ"מ ב' ס"א, (יג) ו' שם גס לו כמון מנוסס ומשפטין דקיקוס כדכריס שזין אלס לחיכו, (י) שניהוס הפקר בקניי אחרים (ט) וצ"מ ב' ס"א, (ט) לפי שנלמדו הסתים לללי' ו' אומות ולמהניסין לכן דנוס כדמי ממונות כדן ו' אומות, (י) גני הבנין ערך כלי ג' וי"מ כבורלא פירוש יעול הארץ לנמך מנה הארץ, (ט) ויקחא כה', (ט) גמ' טספ: כנון היכא דטען ליה ליוש מתי לאכין ומת דלא ידע נכרי כדתיא דמשקל, (ט) כס' טספ: א' שהלשני, (ט) כס' ליתא: היה,

תורה אור השלם

1. וחשב עם קונוה משנת הקבור לו עד שנת חיובל ודק' ב'ספ מנפוך במספר שנים בימי שקביר ודק' עמו. ויקרא בה ג' 2. ובי תשיב די גר והושב עפרו וקח אחיך עמו ונמכר לגר תושב עפרו או לעקר משפחת ויקרא בה מ' 3. ואבלת את כל היעמים אשר י? אליהך נתן לך לא תחט עיניך עליהם ולא תעבד את אליהם כי מוקש הוא דברים ז טו 4. וכן תעשה לחמורו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבידת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל לרתעלם: דברים כב ג

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה הוי מילא וכו' דאין כולן וכו' מני גובי. י"ב ע"ל דף יז ע"א: (ב) ד"ה והני מילי דבורלא ארעא ככר' וימית אכרול נמקן: (ג) ד"ה אכל וכו' מלך והואיל דהבאי ככר וכו' משנה שבעה: (ד) תופ' ד"ה יבול וכו' יניח את הכנעני: (ה) ד"ה הכי וכו' דנגניבה איכא נמי חילול:

גליון הש"ס

גב' ידיקת עם קונוה. עיין פי' הנטעות להכניס' פי' צ"מ מ"ז דבלס: שם עבד עברי גופו קניו. עיין נימות דף מו ע"א וצ"י ש"ס: שם זיל חזי אי דכותי. עיין צ"מ דף מט ע"א מוס' ד"ה נמנה לסיטון:

רבינו הגנאל (המשך)

גבוי חייב למלוה שלו, גוי או ישראל, והלך אותו הראובן חייב למלוה ונתפשו עם זה המלוה ונתן לו כסף או משכון, אין הראובן חייב לשמעון כלום כי המלוה הוא שלא כחין תפס את שמעון, אלא בארנון ובגולגולת, פירוש אלא אם תפסו גבאי המלך את שמעון בעבור ראוון בן עירו שהיה חייב אותו ראוון ארנון או גולגולת, פירוש מס קרקע שאכל פירותיה או כסף גולגולת. ורב אמר אפילו היה חייב ראוון שאר חוב ותפס המלוה את שמעון בעבורו, יכול לומר, שמעון, את שרי עביטין מינא, וחיוב ראוון לפרוע לשמעון כמה שתפשו עם המלוה. ומסיים עלה דרב פרוק שני דיני גזירות, חיליה דרב מן היא, הגזול את השרה ונטלוה מסיקין אם מחמת הגזולן חייב להעמיד לו שדה אחר ולא שמע דמר ר' יוחנן קנס קנטו בגזול. ולקמן בירושלמי היא אמר ר' יוחנן והלא אמרו קרקע אינה נגזלת ולמה אמרו חייב להעמיד לו שדה אחר, קנס קנטוה. הילכך ר' יהושע בן לוי ר' יוחנן תרוייהו פליגי אדרב, הילכך ליתא לדרב וקיימא לן כ' יהושע בן לוי. הילכך רב ראוון חייב למלוה, גוי או ישראל, והלך אותו המלוה ותפס את שמעון בן עירו של ראוון, ונתפשו עמו שמעון ונתן לו כסף או משכון, אין הראובן חייב לשמעון כלום. אבל אם תפשו בעבור ארנון וגולגולת שהיה ראוון חייב לגבאי המלך ופרע שמעון בעבורו, חייב ראוון לפרוע לשמעון. וזה לשון רבנו הגנאל ז"ל, אבל אם עברה השה נתפסים המושל והנותן לא, כלומר אינו ממשכן יחד על חבירו. ע"כ. אמר רב בר מתא מיעבט והני מילי כבורלא ובכרגא. פירוש כורלא יבול הארץ כלומר מס הארץ. ואמר רבא הני מילי דייורי בתוך התחום אסור ליקח מהם משום דעריבה חיות' דמתא בהדייהו. חוץ לתחום מותר ליקח מהם. אמר רבינא אם היו בעלים מרדפין אחריהם אפי' חוץ לתחום נמי אסור ליקח מהן. ור"ח זצ"ל פירש, מירדי דייורי, וצאן שנכנסין לידר בתוך התחום אסור לקנות מבעלים הירי מכול, מאי טעמא מיערבא בהמות של מדינה כדיר וכגון גז הוא זה הכול. אבל מחוץ לתחום זה הירי מותר, ומתיאשים הבעלים. ואם היו בעלים מרדפין אחריהם לקבץ זבלים, אפילו חוץ לתחום אסור.